

Udeleženci konference evropskega združenja proizvajalcev prikolic CECF v Londonu.

Naj ne bo članstvo le formalizem

Evropsko združenje proizvajalcev prikolic (ECF) je bilo ustanovljeno pred štiriindvajsetimi leti in vključuje vse proizvajalce mobilnih prikoliških enot, proizvajalce, opreme za kampiranje, dilerje, lastnike kampinogov itd., ki se lahko združujejo po posameznih državah v nacionalne zveze, le-te pa so članice ECF.

V maju 1987 je bila na konferenci v Londonu, ki sta se je kot predstavnika jugoslovskega združenja proizvajalcev motornih vozil (ZPMV) udeležila tovariša Marjan Anžur in Jože Sagadin. V to združenje je sprejeta tudi IMV Adria, ki je na to čakala vrsto let.

Pomen članstva v ECF je predvsem v tem, ker se celotna evropska industrija prikolic in uporabniki organizirajo tako glede na tehnične normative, kot tudi marketinške pristope. V EGS in ECF nastajajo zelo

natančna merila, kako proizvajati in uporabljati prikolice in mislimo si lahko, kakšne posledice bi bile za nas, če temu ne bi sledili. Če namreč nisi član te federacije, nisi o njenih aktivnostih pravočasno obveščen, to pa bi bilo za nas kot pretežne izvoznike lahko usodno. Hkrati bi lahko zamudili celo vrsto povsem tehničnih informacij, kar bi moglo biti usodno za naš nadaljnji razvoj.

Namen teh srečanj je, da si proizvajalci izmenjajo izkušnje pretekle sezone, posredujejo statistične podatke o proizvodnji, prodaji in da posvetijo pozornost aktualnim pravnim tehničnim vprašanjem življenjskega pomena za to branžo.

Kot zanimivost letošnjega srečanja naj povemo, da so vse nacionalne zveze združile sredstva za generalno propagandno akcijo — »ŽIVLJENJE V NARAVI«.

ECF si prizadeva zagotoviti znak skupne normative kakovosti ESQ (podobno kot avtomobilska industrija — AQR), ki naj bi pomenil: enotne kriterije kakovosti, z njim pa bi bili označeni vsi proizvajalci. Tako bi bili visoko kakovostni proizvodi v najvišjem cenovnem razredu, proizvodi brez tega znaka pa v znatno nižjem. V Evropi vse bolj dobiva na pomenu kakovost tudi na račun količine. Kje pa smo tu mi, ko se še nenehno spopadamo s količinami in na račun tega nemalokdaj pozabljamo na kakovost, v tem prispevku ne bi ponovno opozarjali. Da pa le ne pozabimo, povejmo, da bomo morali enkrat za vselej obračunati z lastno nenatančnostjo, če bomo hoteli biti enakovreden član ECF in enakopraven konkurent ostalim proizvajalcem na nesentimentalnem zahodnem trgu.

Na koncu pa samo še to: ECF nam je zaupal organizacijo 10., jubilejne konferenče, ki bo 26. in 27. maja 1988 na Bledu, ko bomo udeležencem lahko поблиže predstavili svoj proizvodni program, turistično ponudbo in možnosti bivanja v naravi pri nas.

Zadnja seja evropskega združenja proizvajalcev prikolic je bila maja 1987 v Londonu, ko je bila podpisana tudi v angleškem parlamentu Bernska Listina — o življenju na prostem. J. Š.

IMV je speljal! Kaj pa vi?

O šibkosti naše delovne organizacije glede kadrov že čivkajo vrabci na strehah. Akutna, kronična bolezen pomanjkanja strokovnjakov tare IMV tako rekoč že od samega začetka. Poizkusov, da bi status quo le spremenili, je bilo kar nekaj, vendar pa ne prav uspešnih. Razlogi so znani: slabi osebni dohodki, nenehno pomanjkanje stanovanj, bitka z izgubo pa naj ne naštevamo dalje.

Časi so se spremenili in ponovno pričenjamo akcijo pridobivanja strokovnjakov. Ponovno, a prvič tako načrtno, sistematično. Nenehno govorimo o kadrovske prenovi, sanaciji kadrov, izobraževanju in besede, ideje preraščajo v konkretne akcije.

Takrat naj vas seznanimo s projektom, ki smo ga pripravili v sodelovanju s Studiom marketing DELO, da bi TAKOJ IZBOLJŠALI KADROVSKO STRUKTURO IMV v okviru kadrovske sanacije in sicer z rednim oglaševanjem v medijih, kot so: dnevni časopisi, revije, televizija in radio. K sodelovanju želimo pritegniti kreativne, ambiciozne kadre z višjo in visokošolsko izobrazbo in z znanjem tujih jezikov. Namen časopisnih oglasov, TV telopov, radijskih sporočil, ki bodo oglaševani pod slogani: »IMV JE SPELJAL! KAJ PA VI?«, pa ni zgolj v pridobivanju novih strokovnjakov. S to akcijo bomo seznanili širšo slovensko javnost s pozitivnimi spremembami v IMV.

V vseh sporočilih bodo objavljene telefonske številke v IMV, kamor bodo zainteresirani lahko poklicali in dobili podrobnejše informacije.

Akcija je dobro pripravljena, mi tudi in vsi skupaj držimo pesti, da bomo lahko v kratkem med sabo pozdravili nove strokovne sodelavce.

Karavana na poti

Karavano IMV — RENAULT, ki je lani obiskala glavna mesta republik in pokrajin, smo označili kot uspešno in obljubili, da to zanimivo in učinkovito akcijo ponovno izpeljemo.

In obljuba drži. Ko boste prebrali to številko Kurirja, bo karavana že na poti. Letos na jadranski obali. Držite pesti, da bo akcija vsaj tako uspešna kot lani, mi pa vas bomo o vsem obvestili v POSEBNI IZDAJI KURIRJA!

—u—

Drugačni ne le po barvi halj

Ideja o tem, da bi delavci določenih delovnih področij nosili delovne halje različnih barv, ni nova niti naša izvirna, je pa vsekakor dobra.

Tudi v IMV so se že pred leti našli posamezniki, privrženci ideje, da je nošenje različnih barv delovnih halj prednost, ki bi se je morali posluževati.

Pa je moralo (kot običajno) preteči precej Krke, da je ideja postala »meso«.

Med običajne, že kar zdolgočasno tradicionalno modre delavske obleke so se kar na lepem pomešale zelene. Brez najrazličnejših šaljivih komentarjev, ki so nam bili vsem v zabavo, seveda tudi ni šlo, a vendar vsi prikimavamo ideji. Danes že od daleč vemo, kam sodijo »ti« v zelenih haljah. In koliko jih je, kdo bi si mislil! Namreč, če slučajno še ne veste:

»tisti« v zelenih haljah so delavci, ki tako ali drugače nadzirajo kakovost.

Si lahko mislite, kako dobro bi bilo, če bi takole od daleč lahko v množici že po obleki razpoznali vzdrževalce, ki jih včasih ni nikjer, kot da bi se v zemljo vdrli, ali pa vseh niti ne poznamo... Kako krasno bi bilo, če bi točno določenih barv halje nosili tudi vsi šefi. Lahko bi bili že od daleč opozorjeni na prihajajočo nevarnost...

Šalo na stran! Pohvale vredna je dinamičnost, odločnost in domiselnost ljudi, ki delajo v sektorju kakovosti. Gotovo bi s svojo organiziranostjo, discipliniranostjo lahko bili vzor tistim v IMV, ki jim tega manjka. Znova in znova nam dokazujejo, da vseh notranjih rezerv še vedno nismo izkoristili...

KURIR

J.

Razširjeni kolegij kakovosti

Kakovost naj ne bo le parola – nenehno ponavljajo delavci, ki izvajajo kontrolo kakovosti v IMV. Kako visoko kakovost dosegajo v posamezni tozdi, s kakšnimi težavami se srečujejo pri svojem delu, kako jih reševati – to so najpogostejše teme razširjenih kolegijev SKK in KK TOZD. Tako kot delo v sektorju so ti sestanki konkretni – z jasnimi zadolžitvami, ki ne ostajajo le na papirju pač pa se dosledno izvajajo.

Tekmovanje med TOZD

V okviru »LETA KAKOVOSTI« poteka v IMV tekmovanje v doseganju kakovosti, in sicer med tozdi (prikoliški program) oziroma med proizvodnjami v TOZD TA in TOZD TSO Beli Manastir (avtomobilski program). Zaradi čim boljše informiranosti vseh zaposlenih smo se dogovorili, da bomo enkrat mesečno v Kurirju prikazali realizacijo v obeh programih.

V maju 1987 so bili dosežki taki:

A. Avtomobilski program

1. Proizvodnja II. – 125,0 %
2. TOZD TSO Beli Manastir – 106,2 %
3. Obrat Suhor – 104,3 %
4. Proizvodnja IV. – 100,6 %
5. Proizvodnja V. – 99,8 %
6. Proizvodnja I. – 97,8 %

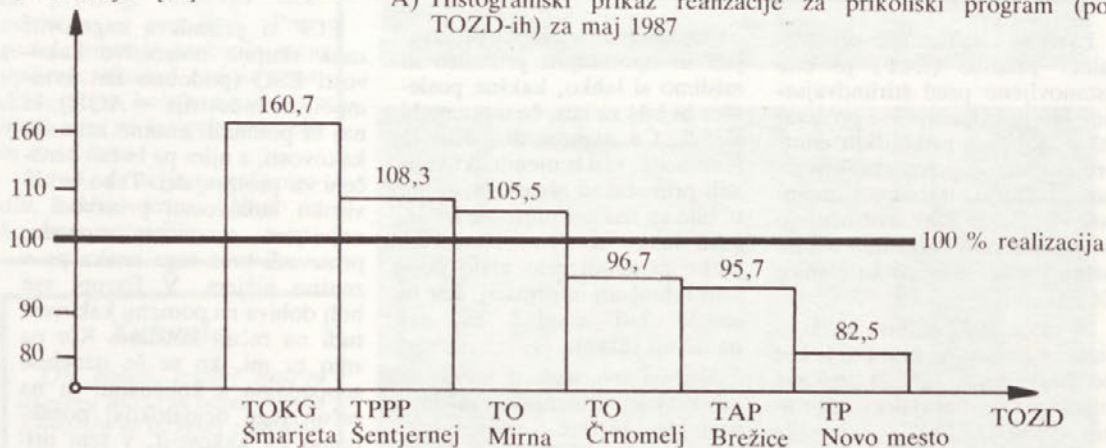
Najboljšo realizacijo v avtomobilskem programu je maja dosegla Proizvodnja II. – 125,0 %.

B. Prikoliški program

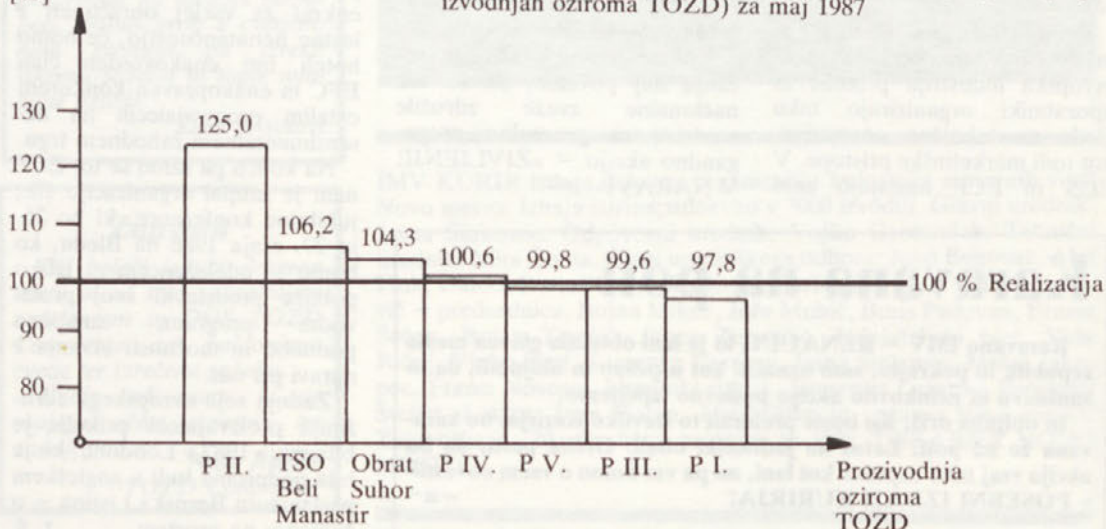
1. TOKG Šmarjeta 160,7 %
2. TPPP Šentjernej 108,3 %
3. TO Mirna 105,5 %
4. TO Črnomelj 96,7 %
5. TAP Brežice 95,7 %
6. TP Novo mesto 82,5 %

Najboljšo realizacijo v prikoliškem programu je maja dosegla TOZD TOKG Šmarjeta – 160,7 %.

Realizacija [%]

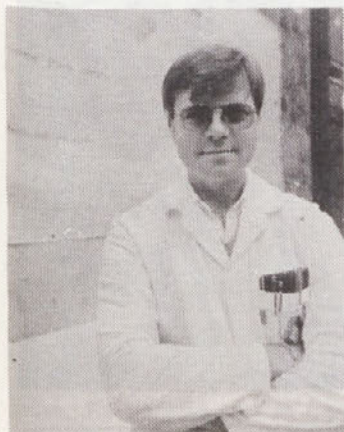

Realizacija [%]

Potrebujemo več samokontrole

V TOZD Tovarna avtomobilov skoraj vsak dan srečujemo Renaultove uslužbence. Nekateri med njimi so tu že vrsto let, srečujemo jih dan za dnem, ne da bi vedeli, kakšna je pravzaprav njihova funkcija pri nas. V uredništvu smo že pred časom načrtovali, da bi vam predstavili celotno Renaultovo posadko pri nas, pa nam žal do sedaj še ni uspelo. Zato smo bili prijetno presenečeni, ko so nam delavci sektorja kontrole kakovosti omogočili pogovor z Danielom Allanicom, ki že vrsto let prihaja v IMV kot kontrolor kakovosti. Ljubeznivo se je odzval našemu povabilu in tako je nastal ta zapis.

KURIR: Gospod Allanic, ali bi se lahko predstavili našim bralcem? Kakšna je vaša funkcija v Renaultu?

ALLANIC: »V Renaultu sem zaposlen že petnajst let in ves ta čas na področju kakovosti, za katero sem tudi poklicno usposobljen. Ožje specialnosti, ki jo obvladam, seveda ni moč dobiti z rednim študijem, pač pa si jo je moč pridobiti v interni Renaultove šole. Sem ocenjevalec kakovosti in redno, po predhodno določenem načrtu, obiskujem montažne tovarne, ki izdelujejo vozila Renault. Ugotavljam, ali vozila ustrezajo oziroma ali proizvedena kakovost ustreza predpisani.«

KURIR: In če ne? Kakšna so vaša pooblastila?

ALLANIC: »Ker je Renaultov cilj, zahteva, da sleherni kupec ne glede na to, kje kupi vozilo Renault in kje je le-to proizvedeno, kupi kvaliteten proizvod in ker se zavedamo kakšnega pomena je kakovost pri ohranjanju dobrega imagea, imam vsa potrebna pooblastila, da proizvodnjo tam, kjer ne dosegajo zahtevnih normativov, zaustavim.«

KURIR: Se je to že zgodilo?

ALLANIC: »Da, na žalost v Maroku, in sicer s proizvodnjo R-21, ki pa je potem takoj, ko so bile upoštewane vse pripombe in napake odpravljene, spet oživila.«

KURIR: V funkciji, ki jo imate, ste torej obšli in spoznali tako rekoč vse tovarne, ki montirajo vozila Renault? Zanimivo bi bilo slišati vašo oceno naše tovarne, če jo vzporedite z drugimi?

ALLANIC: »Takšne primerjave je težko narediti, saj je vselej potrebno upoštevati določene specifičnosti. IMV sodi med povprečne tovarne, ne sodi med visoko produktivne tovarne, ki dnevno izdelujejo 1000 vozil in ne med tiste z ekstremno nizko produktivnostjo.«

V IMV prihajam že sedmo leto in ob vsakem obisku opažam večje, pomembnejše spremembe v tovarni, ki vodijo k pogojem, potrebnim za doseganje kakovosti. Menim, da je to rezultat številnih akcij in ukrepov v tovarni tako na produkcijskem kot tudi na kakovostnem planu vozil. Opažam, da vam je uspelo izboljšati informiranost – pretok informacij

med službami, in še vrsto novosti.

Dejansko čutim vaš drugačen odnos do kakovosti, ker nekako dokazujete tudi z akcijo Leto kakovosti in seveda z višino doseženih AQR točk, ki so v primerjavi z začetkom leta v znatnem porastu.«

KURIR: Naj vas kot specialista za kakovost vprašamo za nasvet: kaj menite, česa nam v IMV še manjka, česa se moramo naučiti, kaj spoznati in dojeti, da bomo stabilni pri doseganju kakovosti?

ALLANIC: »Zavedati se moramo, da kakovost proizvajamo ljudje. Začne pa se že s čistočo, urejenostjo tovarne, delovnih mest, saj lahko le v primernem okolju delo uspešno izvajamo. Tudi na tem področju opažam v IMV kvalitetne premike, pa tudi rezerve. Ne smemo pozabiti na disciplino, predvsem tehnološko, saj nedosledno upoštevanje le-te precejkrat povzroči nepotrebne težave. Vedeti moramo, da bi bili kontrolorji pravzaprav odveč, če bi pri delu dosledno upoštevali navodila. Manjka nam samokontrole, ki bi morala postati avtomatizem. Mislim, da

se slehernemu med nami lahko zgodi, da pri delu stori napako. Nič groznega, če se pove in odpravi, ne pa, da se napaka skriva in ko je odkrita, povzroči še veliko več težav, kot je bilo potrebnih.«

KURIR: Kakšni pa so vaši vtisi o Jugoslaviji, ljudeh, ki jih tu srečujete in z njimi sodelujete?

ALLANIC: »Rad prihajam v Jugoslavijo. Všeč mi je pri vas in naj ob tej priložnosti izrazim zahvalo vsem tistim zaposlenim v IMV, ki uspešno in korektno sodelujejo z menoj in ki imajo posluš za dobroamerne nasvete in predloge. Želim poudariti, da je moje delo namenjeno vam kot pomoč. Zmotno je mišljenje, da je to nekakšen, da tako rečem, policijski nadzor. Daleč od tega. Menim, da bomo lahko tudi v bodoče sodelovali tako dobro kot do sedaj ali pa še bolje.«

Slehnerni obisk g. Daniela Allanica pri nas se konča s skupnim sestankom vseh odgovornih delavcev, na katerem g. Allanic pove svojeugotovitve. Sicer pa nam simpatični, marljivi Francoz od vsega najbolj zameri preobilico sestankovanja.

J. Š.

Akcijo 100 vozil ni uspela

Kljub temu da smo na razširjenem kolegiju tozda Tovarna avtomobilov ugotovili, da dnevne plane izdelave vozil R-4 v maju dosegamo (izdelali in predelali smo dnevno 160,3 vozila R-4), smo se dogovorili, da za potrebe izvoza kot tudi domačega trga izdelamo v soboto, 23. 5. 1987 v prvi pojava izmeni 100 vozil R-4.

V proizvodnji V. smo se naloge lotili tako, da smo prek vodij oddelkov, izmenovodij ter predelavcev obvestili vse delavce o omenjeni akciji ter jih seznanili s potrebami domačega trga in potrebami izvoza.

Prav zaradi tega smo bili v soboto zjutraj nemalo presenečeni nad majhno udeležbo delavcev, saj se je iz I. izmene udeležilo dela samo 70 produktivnih delavcev, iz II. izmene pa samo 32 produktivnih delavcev.

Vseeno smo linijo montaže R-4 pognali in postavili 50 vozil, kar pa je znatno manj od planiranega.

Ob analiziranju vzrokov odsotnosti smo ugotovili, da na

delu niso prisotni predvsem mladi delavci, ki tudi doma nimajo večjih obveznosti.

Omeniti moramo tudi, da smo vzporedno z delom na montaži R-4 organizirali tudi delo na montaži R-18 ter dostavnih vozil. Z veseljem smo ugotovili, da je udeležba dobra, kar se vidi tudi iz realizacije dnevne postavite vozil.

Pred nami je sprejemanje samoupravnih aktov o delitvi sredstev za osebne dohodke. Vsi

se moramo zavedati, da osebni dohodki ne pridejo sami od sebe. Skrajni čas je, da se dogovorimo, da vedno enakega osebnega dohodka ne more pridobiti vsakdo, ki je v tovarni zaposlen, pač pa je osebni dohodek odvisen od dohodka, ki ga TOZD ustvari. Prav zato se mora vsakdo, ki se dela ni udeležil, zavedati, da ni prispeval k skupnem dohodku, zato tudi ne more pričakovati enak osebni dohodek kot tisti, ki je to dojel in s svojim delom prispeval k realizaciji zastavljenih planskih nalog.

In za konec v razmislek vsem zaposlenim v DO IMV!

Ker imamo zaradi pomanjkanja delavcev na delu po posameznih proizvodnjah dnevne težave z zagonom posameznih linij, ne bi bilo odveč, da bi ob takšnih akcijah priskočili na pomoč tudi delavci iz spremljevalnih oz. režijskih služb.

Na koncu koncev smo vsi zaposleni v isti tovarni.

KURIR

Anton Repovž

IMV v Belem cirkusu

V IMV smo imeli že nekajkrat priložnost pozdraviti naše smučarske ase in može, ki skrbijo zanje in za celoten »BELI CIRKUS«. O vseh smo vas vedno obveščali, zato naj ne bo izjema tudi nedavni obisk vodilnih mož SKI POOL-a, ki pa se je od prejšnjih vendarle razlikoval.

Janeza Zajca, Janeza Kocjančiča, Janeza Bukovnika, Lojzeta Gorjanca in Toneta Vogrinca je sprejel predsednik PO DO IMV Marjan Anžur s svojimi sodelavci. Obe strani sta izrazili

kakovostnih komercialno-propagandnih akcij, ki veliko pripomorejo pri graditvi njihovega imagea.

Po mnogih sušnih letih tudi v naši hiši lahko namenjamo

sredstva v ta namen – seveda tja, kjer pričakujemo, da se bo vlaganje obrestovalo. In SKI POOL nam to brez dvoma ponuja. Kako? Načinov je več. Na tem sestanku je bilo dogo-

vorjeno, da sodelujemo v letošnji akciji Podarim – dobim in da postajamo sponzor SKI POOL-a takoj, ko bo to možno, to pa je naslednje leto!

J. Š.

ADRIA®
Caravan

zadovoljstvo nad dosedanjim sodelovanjem in menili, da bi ga bilo potrebno okrepiti, kar bi pomenilo obojestransko korist. Da v SKI POOL-u resnično ne prepuščajo naključju, dokazuje že dejstvo, da so priprave za akcijo PODARIM – DOBIM že v polnem razmahu prav tako na obnavljanje pogodb in sklepanje novih s spoznavanjem SKI POOL-a. Smučanje vse bolj postaja naš nacionalni šport. To dokazuje tudi močan interes delovnih organizacij, ki vse bolj spoznavajo, da sredstva, ki jih vlagajo v SKI POOL, dobivajo oplemenitena nazaj s pomočjo

Okrogla miza ob 10. obletnici višješolskega študija v Novem mestu

Ni dolenjske industrije brez strokovnjakov! Zato je in mora biti velik prispevek strojnikov pri napredku naše industrije. Zavedamo se, da ne moremo životartiti na sedanjem nivoju tehnologije. Saj gre svet z veliko hitrostjo naprej in naša industrija mora doseči tak napredek.

Da bi se pogovorili o teh problemih in se dogovorili za nadaljnji razvoj strojništva, smo organizirali okroglo mizo »Problematika kadrov in študija strojništva« na Dolenjskem. Sodelovali so: dekan, prodekan

in predstojnik Fakultete za strojništvo v Ljubljani, predsednik skupščine občine Novo mesto, generalni direktorji večjih DO, direktorji nekaterih TOZD, sektor medobčinske zbornice za Dolenjsko, predstavniki kadrovske službe, diplomanti višje strojne šole v Novem mestu. Ob okrogli mizi smo obdelali razvoj Dolenjske industrije in v zvezi s tem vlogo Fakultete za strojništvo Ljubljana ter nadaljnje oblike študija na Dolenjskem. Sprejeli smo naslednje zaključke:

– Napredek Dolenjskega gospodarstva je možen le s kvalitetnim strojniškim kadrom.

– Fakulteta za strojništvo Ljubljana se povezuje in deluje z OZD in s prostorom kot izobraževalna in kot znanstveno-raziskovalna organizacija.

– Kadrovske službe na Dolenjskem se morajo usposobiti, da bodo lahko kvalitetno opravljale svoje dolžnosti v zvezi s kadri in z razvojem kadrov.

– Letne in dolgoročne načrte OZD je potrebno kvalitetno razširiti s kadrovskimi in izobraževalnimi načrti.

– Oblike študija je treba prilagajati potrebam OZD. Tako bo tudi redni višješolski študij in študij ob delu v Novem mestu. Razviti je potrebno tudi šolo iz dela. Za to obliko se morajo opredeliti organizacije združenega dela.

– Nujno je organizirati tudi visokošolski študij ob delu in iz dela.

– Potrebno je ukrepati in stimulirati dipl. inženirje, da bodo opravili podiplomski študij – magisterij in končali specialistične študije. To mora biti skrb OZD, fakultete za strojništvo in posameznikov.

– V vzgojno-izobraževalni proces je potrebno pritegniti tudi vedno več strokovnjakov zunaj fakultete.

– Sodelovanje fakultete z delovnimi organizacijami in SŠTZU je na Dolenjskem zgledno in specifično, kar kaže, da je v Novem mestu poseben interes študija. To sodelovanje je potrebno oplemeniti z vsemi oblikami na vseh področjih, da bo rezultat najboljši. Ugotovljamo, da so taki razgovori potrebni in kvalitetni in da bodo v prihodnje organizirali podobna srečanja, da bi na Dolenjskem delali še bolj kvalitetno.

KURIR

Božo Kočevar

ADRIA®
Caravan

Nagrada za dobro delo

Marsikdo izmed vas je najbrž že zasledil informacijo v sredstvih javnega obveščanja, da se je v dneh od 20.–22. maja na Otočcu zbralo okrog 200 novinarjev in organizatorjev obveščanja v združenem delu iz vse Slovenije na svojem (rednem) letnem študijskem srečanju.

Da se z obširnejšo informacijo s tega srečanja oglašamo tudi mi v svojem časopisu, je razlog, ki je več kot izredna novica. Za kaj gre? Gre za priznanje, ki ga je prejela naša dolgoletna sodelavka Jasna Šinkovec, glavna urednica časopisa »Kurir« za kakovostno urejanje našega glasila in biltena Kurir Informator.

Delavska enotnost je namreč letos prvič ustanovila Voljčevu nagrado na področju obveščanja v združenem delu in jo poimenovala po svojem dolgoletnem novinarju Janezu Voljču, ki je kot kritičen in ustvarjalni novinar v veliki meri pripomogel tudi k uveljavljanju samoupravnega novinarstva v združenem delu.

Ko smo na uredniški odbor prejeli informacijo o podeljevanju navedenih nagrad in priznanj in, ko smo se seznanili s kriteriji, ki jih ureja pravilnik o podeljevanju le-teh smo bili mnenja, da tudi v našem delovnem kolektivu postaja časopis vse boljši, kvalitetnejši, vse bolj naš, in, da ima za to največ zasluga vztrajna in marljiva urednica. Ravno zato smo se s prijavo na Delavsko enotnost prijavili tudi iz IMV.

Da smo ravnali prav, je dokazala nagrada, ki jo je dobila

Jasna Šinkovec s še štirimi kolegi iz združenega dela Slovenije. Podeljeno je bilo pet nagrad in sedem priznanj od prispelih na natečaj 39. Ne bodimo skromni in povejmo še to, da je na tem srečanju Jasna prejela še eno priznanje, ki ji osebno morda pomeni več kot sama Voljčeva nagrada; novinarji so jo izbrali za predsednico sekcije novinarjev v združenem delu, pri društvu novinarjev Slovenije za naslednje mandatno obdobje.

Bilo bi najbrž prav, da bi ob tej priložnosti Jasni dali do besede, da bi sama povedala kako med nami v kolektivu »vozi«, da pride do prave informacije, s katerimi problemi se srečuje, kako so nekateri še vedno nedopustno današnjih razmeram zaprti, nedostopni za informacijo itd., itd., pa mislimo, da ni potrebno, ker je že sicer toliko prisotna z lastnimi prispevki v Kurirju.

Predstavljati pa jo tudi ni treba posebej, saj jo vsi že vrsto let poznamo.

Recimo le nekaj klenih besed, ki naj izrazijo tudi naše priznanje za delo, ki je težje, zahtevnejše in odgovornejše, manj cenjeno in priznано, kot mnoga druga.

Od nekdaj ni bilo pri nas lahko delati pri obveščanju, saj smo vedno imeli več kot preveč »strokovnjakov«, ki največkrat menijo, da je najbolje ne pisati o problematičnih zadevah. Teh pa je bilo zlasti v zadnjem obdobju obilo in lahko si je predstavljati, kaj je to pomenilo tistim, ki so

morali in predvsem želeli pošteno spregovoriti o vsem kar delavec mora vedeti. Zahvaljujoč osebni vztrajnosti, kljubovalnosti in trmi, ki je temeljila na prepričanju, da delavci ne morejo sodelovati pri reševanju problemov, če o njih nič ali skoraj nič ne vedo, je Jasna znala marsikdaj streti lupino zaprtosti in priti do jedra bistev. Ni bilo lahko, saj se ni dalo vedno zadeti v črno, manjkalo je izkušenj poglobljenega poznavanja vseh problemov, strokovno znanje se je pridobivalo mukoma skozi delo, ni bilo razumevanja in marsikatera vrata so ostala zaprta. A je le šlo, počasi, toda zanesljivo – vse do obdobja, ko so se začele razblinjati zgrešene predstave o delu tistih, ki se ukvarjajo z obveščanjem in so se tudi najbolj trdovratni nasprotniki sprijaznili z dejstvom, da moramo obveščanje opredeliti tako vsebinsko kot organizacijsko.

Nihče, tudi Jasna, ne živi v prepričanju, da je delo opravljeno in da nagrada, ki jo je prejela ni izraz dokončnosti in popolnosti njenega in skupnega dela na tem področju. Bolj kot vse drugo je Voljčeva nagrada priznanje, da so ubrana pota pravilna in da dosežki obvezujejo k nadaljnjim naporom.

Zato se tudi sodelavci in člani uredniškega odbora pridružujemo čestitkam v prepričanju, da bo tudi v prihodnje svojo energijo in delovno vneto namenjala izbranim ciljem.

Uredništvo

Pevci prvi

Kot že vsa leta našega obstoja smo tudi v tem letu pevci IMV sodelovali na pevski reviji novomeške občine, ki je bila 6. maja v novomeškem Domu kulture.

Na reviji je sodelovalo 9 pevskih zborov in dva okteta. Ostali zbori so v tem letu odpovedali sodelovanje na reviji, menda primanjkuje zborovodij.

Tudi v tem letu je revijo ocenjeval znani strokovnjak s tega področja Miroslav SLO-SAR iz Kopra. Ker je prav revija najzahtevnejša preizkušnja našega vsakoletnega napredka, želimo seznaniti z rezultati vse tiste, ki niso utegnili prisluhniti izvajanju pevskim zborom. Prvič, odkar obstaja naš pevski zbor, nam je uspelo priti na prvo mesto. Tako oceno smo dobili pisno iz organizacije ZKO Novo mesto. Bili smo zelo veseli. To ni nikakršna baharija, hočemo le povedati našim sodelavcem, da smo zelo srečni, ker nam je to uspelo in da smo s tem poplačali ves naš letošnji trud. Ta sreča, ki smo jo bili tokrat deležni, je seveda opoteča in nikoli ne veš, pri katerem zboru se bo ustavila, čeprav si vsi želijo, da se uvrstijo čim boljše.

S tem smo se uvrstili za nadaljnji preizkus, ki bo 12. junija 1987 v Domu kulture Novo mesto, kjer bo sodelovalo 12 zborov. Ta preizkus bo pokazal, kateri izmed zborov občin Novo mesto, Trebnje, Črnomelj in Metlika bo uvrščen naprej za sodelovanje v Mariboru.

Sodelavci, držite pesti! Ali pa se celo opogumite in nas pridite poslušati!

KURIR

Marija Jerele

Sezona sindikalnih izletov

Spomladi se med drugim prične tudi sezona sindikalnih izletov. V IMV jih je bilo to spomlad kar precej, kot da želimo izkoristiti vse tiste izlete, ki smo se jim odpovedali v letih, ko so bile tudi sindikalne blagajne suhe.

V uredništvu pa so nas razveselili z zapisom s svojega izleta le delavci novomeškega tozda Tovarna prikolic, ki so bili med redkimi, ki so se odločili za izlet po domačih logih.

Prikoličarji na izletu

OOS TOZD TP je organizirala dvodnevni izlet na Brione.

Odpotovali smo v soboto, 23. 5., ob 6. uri z naše avtobusne postaje. Zasedli smo mesta na udobnem avtobusu Globtourja. Pozdravil nas je vodič Amadeo, ki nas je vodil vso pot, takoj zatem pa so se že slišali zvoki harmonike in klarineta. Vreme je bilo lepo, zato je bilo naše

razpoloženje še lepše.

Naša prva postaja so bile Škocjanske jame. Tam smo počakali vodiča za v jamo. Odpeljali smo se do vhoda. Pot nas je vodila po umetno zgrajenem predoru. Prva je Tiha jama, tam vidimo kapnike, potem prebivališče edinih še živečih živali v jami – netopirje. Hodili smo navzdol do šumeče vode, kjer teče podzemna reka Reka. Most je 45 m nad drvečo šumečo vodo. Izhod iz jame pa smo končali z vlečnico.

Naše veliko presenečenje je bil obisk pri hčeri enega izmed sodelavcev, ta je v vasi Križe, kjer so nam ponudili dobro temnordečo kraško kapljico.

Kosilo smo imeli v gostilni »Jazbec« v Tamaju, kjer smo bili presenečeni ob prijaznosti, gostoljubnosti in postrežbi. Če vas pot zanese tam mimo, se ustavite, ne bo vam žal.

V poznih večernih urah smo

prispeli v Pulj, odšli na večerjo, po večerji pa se zabavali pozno v noč.

Naslednji dan smo vstali že zelo zgodaj, saj smo morali biti v Fažani, v kraju kjer nas je čakala ladja za Brione. Še prej smo si ogledali Pulj in znani amfiteater. Ob prihodu na Brione smo videli ladjo Podgorko, s katero se je tov. Tito rad vozil po našem morju, njena najdaljša pot pa je bila do Šibenika.

Tovarišica, ki itas je vodila po otoku, nam je pokazala toliko zanimivosti in pomembnih stvari za celotno Jugoslavijo, da smo bili ob odhodu z Brionov vsi veseli in zadovoljni.

Brione sestavlja 14 otokov in na enem od teh je imel tov. Tito svojo rezidenco, medtem ko je v drugi še danes sedež tujih državljanov. Titov dom je bil na otoku Vanga, ki pa danes še ni odprt za ogled. Na Brionih živi 680

vrst živali, med njimi veliko tistih, ki jih je tov. Tito dobil v dar od tujih predsednikov. Ohranjeni so tudi ostanki arhitekture iz rimskih časov, ki so dokaz, kako visoko je razvito gradbeništvo. Zelo zanimivo je bilo videti najstarejše drevo na otoku. Staro je namreč 1613 let.

Na Brionih so bili postavljeni, z Nehrujem in Naserjem, prvi temelji za gibanje neuvršenih.

Po kosilu v Gajani nedaleč od Pulja smo se ob zvokih harmonike in pesmi vrnili proti Novemu mestu. Med potjo smo se za kratek čas ustavili, si pogasili žejo in nadaljevali pot domov. Verjetno so bili vsi udeleženci zadovoljni, zato si za v bodoče želimo še takih ali podobnih izletov.

KURIR

Zvone Pavlin

Zadovoljni v IMV

V skladu s programom »Izobraževanje in kadrovska prenova« smo začeli z aktivnostmi za optimiranje kadrovske sestave. Naš cilj je, da bomo postavili »pravega človeka na pravo mesto« in da bodo opravljali dela in naloge delavci s primerno strokovno izobrazbo in znanjem uspešno in kvalitetno. Pogoji za doseg tega cilja pa so:

1. opredeljen strateški razvoj DO IMV;

2. kvalitetno izdelano makro, mezo in mikroorganizacija z opisi del in anlog;

3. izdelana analiza stanja kadrov v IMV.

Vsi trije pogoji so v pripravi. V tem članku vam želimo predstaviti delo na analizi stanja kadrov.

Najprej je bilo seveda potrebno ugotoviti trenutno stanje. Glede na problematiko smo se odločili, da bomo obdelali najprej področja višje in visoko strokovnega kadra. Temu primerno smo izdelali vprašalnik, ga preizkusili in obdelali s 24 strokovnjaki, ki smo jih izbrali naključno.

Predstavitev vzorca

– Največ anketiranih je starih 25 – 35 let (41,6 %), medtem kot jih je najmanj (3 ali 12,5 %) v razredu, rojenih med 1930–1940 (najstarejših) in med 1960–1965 (najmlajših).

– Glede na spol je bil delež žensk v izbrani populaciji 20,8 % in delež moških 79,2 %, kar ustreza dejanskemu deležu moških in žensk v celotni populaciji z višjo in visoko izobrazbo.

– Tudi struktura po TOZD je sorazmerna deležu populacije z visoko in višjo izobrazbo; tako so žal izpadli zunanji tozdi, ki imajo le nekaj ljudi s to izobrazbo ali pa nikogar. Največji delež (25 %) je anketirancev iz TOZD RI in DSSD, sledi z 20,8 % TA, Commerce (16,6 %) itd.

– Glede na skupno delovno dobo je največ anketirancev (37,5 %) s skupno delovno dobo 10 do 20 let, najmanj (12,5 %) pa z 20 in več leti.

Področje izobraževanja

1. Na vprašanje o zadovoljstvu z znanjem, pridobljenim v času študija, jih je največ 62,5 % odgovorilo, da so zadovoljni (le 2 ali 8,3 % anketirancev je zelo zadovoljnih in 2 nezadovoljna).

2. Od 24 anketiranih jih je 10 pripravništvo opavljalo v IMV, ostalih 14 pa drugje. Od tistih, ki so pripravništvo opravljali pri nas, je bilo največ le zadovoljnih (7 ali 70 %). Slabosti pripravništva, ki so jih anketiranci navajali, so:

- slabo pripravljen program,
- nizka usposobljenost in pripravljenost mentorjev za izvajanje pripravništva,
- prepuščenost pripravnika samemu sebi.

3. Na vprašanje: »Ali ste si z dodatnim izobraževanjem pridobili znanje, ki je potrebno za uspešno opravljanje vašega dela?« jih je 11 (ali 45,5 %) odgovorilo z »delno«, 8 (ali 33,3 %) pa z »da«.

4. V redno obliko izobraževanja ob delu je vključenih le 5 (20,8 %) anketirancev, kar je vsekakor zaskrbljujoč in alarmanten podatek.

5. Glede svoje strokovne usposobljenosti za delo jih največ (10 ali 41,7 %) meni, da jim manjka nekaj specifičnih in novih znanj, ki bi jih pri delu lahko uspešno uporabili, najmanj (2 ali 8,3 %) pa jih meni, da imajo dovolj znanja za delo, ki ga opravljajo. Večina (15 ali 62,5 %) meni, da delo, ki ga trenutno opravljajo, ustreza njihovi izobrazbi; nihče pa ni odgovoril, da delo ne ustreza njihovi izobrazbi.

6. Da so sposobnosti, ki jih imajo, le delno izkoriščene, jih je odgovorilo kar 21 (27,5 %),

da so popolnoma izkoriščene, pa le 3 %, medtem ko nihče ne meni, da je neizkoriščen.

Zadovoljstvo z delom

O menjavanju zaposlitve je večina (15 ali 62,5 %) mnenja, da je delo ož. zaposlitev potrebno vsakih nekaj let menjati in pa, da je težko delati isto delo vse življenje (7 ali 29,2 %).

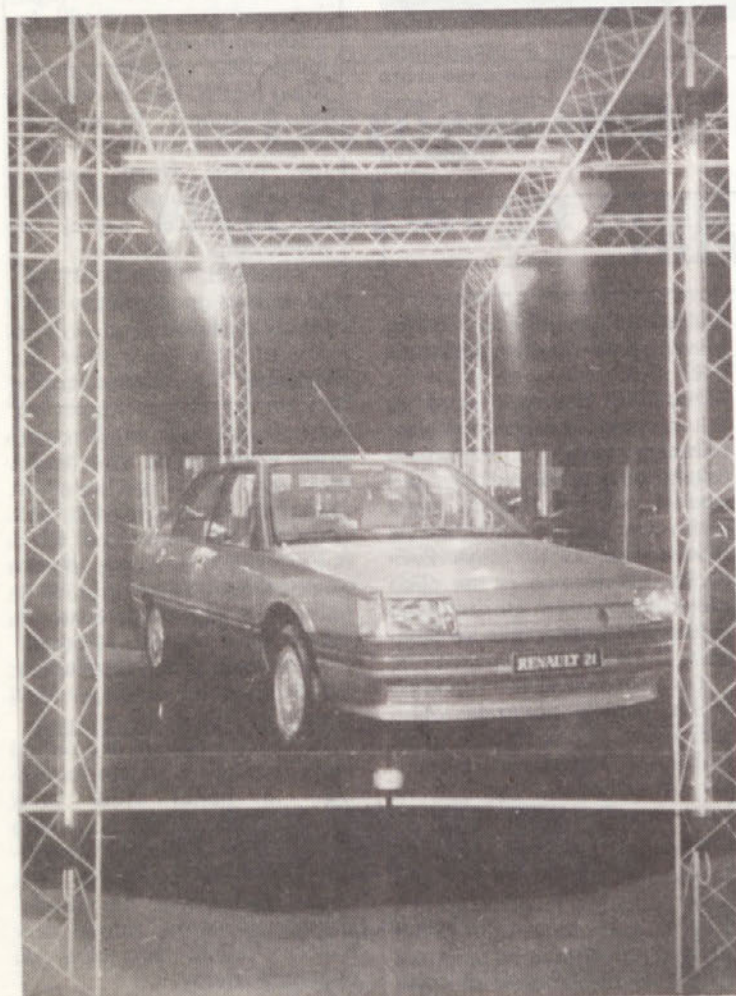
Na tem mestu smo postavili tudi vprašanje, ali razmišljajo o odhodu iz IMV. Največ jih razmišlja o odhodu »včasih« (11–45,8 %). Ni pa anketirancev, ki ne bi nikoli razmišljali o odhodu.

Motivacija in napredovanje

Anketirancem smo našli 8 motivacijskih dejavnikov in jih zaprosili, da jih rangirajo od 1–8. Rezultati, ki smo jih dobili, so pričakovani: na prvo mesto so postavili zanimivo delo, sledijo dobri delovni pogoji in dobri odnosi s sodelavci. Najmanj jih »motivirajo« nematerialni motivatorji, pa tudi možnosti napredovanja (zanimivo!) ne pripisujejo pomembnosti. Zanimiva je tudi ugotovitev, da visokemu OD ne pripisujejo pomembnejšega vpliva na svoje delo, uvrstijo ga šele na četrto mesto.

Na vprašanje, zakaj sploh delajo, so največje »težo« (34 %) pripisali odgovoru: »Delo mi predstavlja zadovoljstvo in veselje«. Glede možnosti za poklicno kariero jih je največ (37,5 %) odgovorilo, da te možnosti niso imeli, sledijo (s 25 %) pa tisti, ki so odgovorili, da »možnosti še imajo in jo bodo izkoristili«.

Večina anketirancev, zajetih v slučajnem vzorcu, se zelo strinja s trditvijo, da se je delavec

dolžan nenehno izobraževati za delo in da naj neustrezno izobražene delavce na strokovnih in vodilnih položajih nadomestijo mladi strokovnjaki. Ne strinjajo pa se s trditvijo, da izobraževanje ob delu terja prevelike napore za ugodnosti, ki jih prinaša.

Skupini anketirancev smo zastavili tudi vprašanje, kaj bi pomenilo vrh v njihovi poklicni karieri. Večina (45,8 %) jih želi postati dober strokovnjak za delo, ki ga opravljajo ali pa (20,8 %) sodelovati kot strokovni sodelavec v strokovnem teamu. Nihče (!) ne želi postati

član PO, medtem ko trije anketiranci niso odgovorili na to vprašanje.

Po mnenju večine anketirancev vplivajo v IMV na delavčev napredovanje naslednje značilnosti: učinkovitost, znanje, ustvarjalnost, izkušnje, starost, staž, pa tudi pretekle zasluge.

Precej vplivajo tudi zveze in poznanstva.

Vprašanje: Kaj bi bilo po vašem mnenju potrebno spremeniti glede večje izkoriščenosti kadrov, organizacije in načina vodenja v IMV?

– Jasno definirati delovna področja, izboljšati delovno disciplino, ki je slaba in posledica nepravilnega vrednotenja ustvarjalnosti, slabih možnosti napredovanja...

– Ugotoviti, koliko kvazi-strokovnjakov je v IMV in kako opravljajo svoje delo, jih odstraniti in dati možnost pravih strokovnjakov.

– Na vodilna mesta postaviti strokovne kadre, dodelati organizacijo, izdelati sistemizacijo del in nalog, izboljšati nagrajevanje (ne težiti k uravnilovki!)

– Več pozornosti posvetiti izobraževanju kadrov, specializaciji, strokovnosti.

– Omogočiti večjo samostojnost kadrov.

– Bolje organizirati pripravnikištvo..

– Spremeniti način kadrovanja vodstvenih in vodilnih delavcev.

Rezultati JDI – zadovoljstvo z delom

Kakšno je zadovoljstvo z delom v DO IMV med delavci poskusne skupine?

V ta namen smo uporabili vprašalnik JDI – Job descriptive Indeks, ki se nanaša na 5 aspektov dela: delo, neposredni vodja, sodelavci, osebni dohodek in možnosti napredovanja.

Po posameznih aspektih dela smo dobili normativne vrednosti od 1 do 5. Pomen posameznih normativnih vrednosti je:

- 1 – zelo podpoprečno zadovoljstvo,
- 2 – podpoprečno zadovoljstvo
- 3 – poprečno zadovoljstvo,
- 4 – nadpoprečno zadovoljstvo,
- 5 – zelo nadpoprečno zadovoljstvo.

Iz dobljenih rezultatov lahko ugotovimo, da je naša poskusna skupina najbolj nezadovoljna z možnostmi napredovanja, najbolj pa z delom, ki ga opravlja. V razpravi, ki je sledila po predstavitvi rezultatov, je skupina poudarila, da ima mlad strokovnjak v DO IMV zelo majhne možnosti napredovanja v okviru svoje stroke. Največ, kar lahko doseže, je to, da posameznik zasede vodstveno ali vodilno delovno mesto.

Izračunali smo globalni skor zadovoljstva – 3.22, kar pomeni poprečno globalno zadovoljstvo

poskusne skupine. Med drugim smo želeli ugotoviti, kakšno je globalno zadovoljstvo z vseh aspektov dela glede na skupno delovno dobo. Slika je taka. V skupini so najbolj zadovoljni vsi delavci, ki imajo 2–5 let delovne dobe, najmanj pa tisti, ki imajo od 5–10 let skupne delovne dobe.

Zbrali smo potrebne rezultate, s katerimi smo skušali ugotoviti odnos med globalnim zadovoljstvom in delovno dobo v DO IMV. Ti rezultati potrjujejo že preizkušeno hipotezo, da je delovno zadovoljstvo med mladimi delavci visoko. Vsi člani skupin, ki so v naši DO od 2–5 let glede na ostale skupine, so najbolj zadovoljni z neposrednim vodjem, sodelavcem, OD in možnostmi napredovanja, nekoliko manj pa z delom, ki ga opravljajo.

Zaključki:

Iz rezultatov je razvidno, da so resno pristopili k delu tako kader, ki je izpolnjeval vprašalnik, kot tudi pripravljenci in obdelovalci. Glede na cilje, ki smo si jih zastavili, smo vprašalnik dogradili, do česar smo prišli skupaj z izpolnjevalci vprašalnika.

Na novo pripravljen vprašalnik bomo z višje, visoko in določenim srednjim kadrom obdelali v tednu od 8. 6. do 13. 6. 1987 in v nadaljevanju z vsemi ostalimi kadri v IMV.

Delo bomo nadaljevali skupaj s pripravo mikroorganizacije in programskimi usmeritvami DO IMV. Sledi dejansko optimiranje kadrovske sestave.

Delo lahko kvalitetno opravimo – kar je cilj – z resnim delom vseh delavcev IMV. Dosedanji pristop je pokazal, da lahko opravimo tudi to delo. Damjan Smrke-Bohte, dipl. soc.

Mojca Les-Majerle,
dipl. psiholog
Božo Kočevar, dipl. ing.

Zakaj brežiška stran?

Mogoče ste presenečeni ob pogledu na napis »Brežiška stran«. V uredništvu smo se za to odločili, da bi naš tovarniški list še bolj približali zaposlenim. Pobuda za uvedbo te strani je prišla seveda iz Brežice. Upamo, da bo spodbudila še koga. V Brežicah opažamo, da precej izvodov Kurirja ostaja na odlagalnem mestu. Razlogov za to je lahko več: Kurir je morda nezanimiv, neaktualen, nerazumljiv, ali pa »ni časa« za prebiranje tovrstnega tiska. Zato smo v našem TOZD naredili majhno anketo. Vprašanje se je glasilo: Kaj menite o Kurirju?

Odgovori so:

- premalo je prispevkov iz nenovomeških tozdv (11 vprašanih),
- premalo piše o Brežicah (10)
- zadnje čase se je kakovost zelo dvignila (8),
- dober je takšen, kot je (6),
- ga ne berem (5),
- vsebuje dovolj informacij (3),
- v glavnem je dober (3),
- premalo se piše o problema-

tiki materiala (2),

- piše se premalo kritično o napakah vodilnih (2),
- doseganje plana bi moralo biti redno objavljeno (2),
- več naj bo o delovanju delegatskega sistema, več naj piše o najbolj prizadevnih posameznikih; premalo je dopisnikov, premalo je o dopisnikih; preveč je suhoparen; manjkajo literarni prispevki; premalo je o športu; manjkajo podatki o cenah prikolic na zahodnem trgu (1).

Pripomb je bilo dosti, kar nam bo prav gotovo pomagalo pri urejanju našega glasila. Za ohranitev stalnosti rubrike »Brežiška stran« pa želimo sodelovaje vseh zaposlenih v tozdu. Tisti, ki čutite, da bi bilo dobro kaj napisati, kar hrabro primite za pero in napišite. Ostali, ki vam pisanje ne gre od rok, povejte svoje želje vašemu članu uredniškega odbora in bo on zapisal namesto vas.

KURIR

E. S.

Sejfudin Selimović je eden najbolj izkušenih delavcev za montažo profilov na prikolice.

Ali res več ne potrebujemo solidarnosti?

Na pobudo občinske konference Zveze sindikatov Slovenije je delavski svet TOZD TAP Brežice sprejel sklep, da delamo v soboto, 23. 5. 1987, solidarnostno za odpravo posledic naravne nesreče (plazu) v Zagorju. Že takoj po seji so nekateri delavci kritizirali svoje delegate, ker so glasovali »za«.

Epilog: od 246 zaposlenih je v soboto prišlo na delo le 96 delavcev, pa še od teh jih je le 25 vztrajalo do 14. ure.

Kako hitro smo pozabili, da je bila še pred kratkim slovenska družba še kako solidarna z IMV!

Dela iz osnovne organizacije sindikata TOZD TAP Brežice

Zakaj se nismo prej oglasili?

Verjetno se boste strinjali z mano, da so predsedniki IOS v zadnjem času veliko obremenjeni, res je tudi, da se lahko veliko napiše.

Osnovna organizacija sindikata v TOZD TAP Brežice je nosilka in spremljevalka vseh dogajanj v tozdu. Na kratko bom opisala delo OOZS v tem mandatnem obdobju.

OOZS je sodelovala pri evidentiranju delegatov za samoupravne organe tozda in DO kot tudi delegatov za SIS in DPO. Organizirali smo razpravo o temeljih plana za obdobje 1986-1990, o zaključnem računu in periodičnih obračunih.

tudi za 8. marec. Spodbudili smo šport in rekreacijo. Sodelovali smo pri krvodajalskih akcijah, pri disciplinski obravnavi itd. Posebno pozornost v OOS posvečamo informiranju delavcev. Skrbimo, da informacija pravočasno pride do slehernega delavca.

Še veliko je tega, s čimer se ukvarja OOS v TOZD TAP Brežice. Za začetek dovolj, v eni prihodnjih številok KURIRJA pa več.

KURIR

Sajka Kotur

Nekaj kratkih...

- PRECEJ razburjenja in negotovanja je bilo med delavci naše TOZD, ker nismo prejeli regresa, v ostalih tozdih pa. No, v sredo 27. 5. 1987, smo ga le dočakali, le da ga bo zaradi draginje malokdo izkoristil za to, za kar je namenjen.

- S TELEFONIJO je v Brežicah že dolgo križ. Po uvedbi servisne in nabavne službe je več kot očitno, da so samo tri linije premalo. Zato vse pogosteje slišimo vzklik: »Dam kraljestvo za telefon!«... Baje bo tudi ta problem v kratkem rešen.

- RAČUNALNIKI, RAČUNALNIKI... Brez njih se danes niti zemlja ne bi mogla vrteti. Pred časom smo tudi v Brežicah nabavili terminal, s pomočjo katerega bi se povezali z računalnikom v Novem mestu, PTT se pa nekaj obotavlja in še danes ne vemo, kdaj bomo dobili potrebno linijo.

KURIR

E. S.

Po dokončno dorečeni samoupravni organiziranosti DO IMV je OOS organizirala razpravo o temeljnih samoupravnih aktih STATUT, SaS o združitvi v DO TOZD; organizirala in vodila je razpravo o vseh aktih, ki so bili do sedaj v javni obravnavi oziroma katere smo sprejeli. Uspešno smo sodelovali s samoupravnimi organi tozda in mladinsko organizacijo, spodbujali delo delegacij. Skupaj z mladinsko organizacijo je sindikat skrbel za kulturne potrebe delavcev.

Jeseni 1986. smo organizirali piknik. Ustrežno smo obeležili vse važnejše datume naše zgodovine, za dan republike smo pripravili kratek kulturni program.

Na članskem sestanku OOS ob zaključku leta 1986 smo povabili upokojeince tozda kot

Delo komisije za delovna razmerja v TOZD Tovarna avtomobilov

Komisija za delovna razmerja v TOZD Tovarna avtomobilov se sestaja redno enkrat do dvakrat mesečno oziroma po potrebi. Na svojih sejah obravnava prošnje za sprejem v delovno razmerje, za katere kadrovska služba pripravi predloge, prav tako pa obravnava tudi vse prošnje kandidatov, ki iz različnih vzrokov (zdravstveno

stanje, neurejene socialne razmere, prevelika oddaljenost od TOZD itd.) niso primerni za sprejem. Od prejetih prošenj za sprejem v delovno razmerje je primernih približno četrtnina kandidatov. Dokočen sprejem kandidata v delovno razmerje pa je opravljen šele po uspešno opravljenem poizkusnem delu, in sicer v skladu s pravilnikom o

delovnih razmerjih. Tako na sestankih komisije obravnava tudi ocene delavcev na poizkusnem delu, v primeru pozitivne ocene pa dokončno potrdimo njihov sprejem v DO oziroma TOZD.

Poleg tega komisija za delovna razmerja obravnava predloge za prerazporeditev in

sklepa o razporeditvi delavcev na prosta dela in naloge. Glede na velikost naše TOZD (2643 zaposlenih) se take spremembe izvajajo skoraj vsak dan (zapolnitev delovnih mest zaradi odhoda iz TOZD, nadomeščanje v času daljših odsotnosti, potrebe po večjem številu izvajalcev na določenih delokrogih zaradi dodatnih programov itd.).

Komisija za delovna razmerja prav tako obravnava razne prošnje za štipendiranje rednih dijakov in študentov) in odpovedi. Na sejah obravnava tudi predloge vodstva TOZD o začasnem odstranitvi delavca iz TOZD zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti, za katere se lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja.

Delo komisije za delovna razmerja je dokaj obsežno in raznovrstno. Lahko poudarimo, da so seje kratke (trajajo približno 1 do 1,5 ure), to pa je mogoče le zato, ker je gradivo za sejo dobro pripravljeno. To delo opravi kadrovnik za TOZD TA.

KURIR

Janez Zupančič

Mladinci zaspali na akcijo

Ne dolgo tega smo v uredništvu dobili kratek dopis centra za MPD pri predsedstvu OK ZSMS Novo mesto s prošnjo, da objavimo naslednjo informacijo:

V letošnji brigadirski sezoni bodo iz Novega mesta odpotovale naslednje 3 brigade:

1. SKOPJE (zvezna akcija): 2. 8. – 29. 8. 1987 (MPD Katja Rupena – SR Makedonija)
2. KOBANSKO (republiška

akcija): 19. 7. – 8. 8. 1987 (regijska MDB Jože Slak-Silvo – občina Radlje)

3. GORIČKO (zvezna akcija): 26. 7. – 22. 8. 1987 (samo 14 dni) (PDB Janez Mrak – občina Murska Sobota)

Glede na to, da bo evidentiranje potekalo še v maju in juniju, vas pozivamo, da se prijavite na eno izmed omenjenih akcij in s tem zastopate OK ZSMS in novomeško občino.

Naslednji dan pa nas je v uredništvu presenetil še dopis predsednika mladine IMV, ki je nekoč (pa še ne tako dolgo) premogla lastno brigado. V dopisu sprašuje: »Ali v naši DO resnično ni nobene mladinke ali mladince, ki je pripravljen iti na MDA? Ne morem verjeti, da bi bile zgornje besede resnične, mislim le, da predsedniki OO niso v celoti opravile svoje naloge in dolžnosti. Zato se sami prijavite osebno ali prek int. tel. 01 pri Stanetu Bobnarju v tehnol. oddelku. Pohitite s prijavi – zaradi ureditve izredno plačanega dopusta in soglasja DS.

Brigadirski ZDRAVO«.

Čudno, ni kaj! Nekaj bo narobe – ali z organizacijo MDA, obveščenostjo članstva o akcijah (to je prva informacija, ki je bila posredovana uredništvu s tem v zvezi) ali pa s članstvom?

Seveda pa nekdo mora biti kriv – tokrat so predsedniki OO ZSM v IMV!

KURIR

J.

Popravek!

V prejšnji številki Kurirja je v tekstu »Telesna okvara in beneficirana delovna doba« pomotoma izpadla tabela, ki jo objavljamo sedaj. Za napako se avtorici in vam, dragi bralci, opravičujemo!

Pregled stopenj in procentov telesne okvare

Telesne okvare se glede na težo razvrščajo v osem stopenj:

stopnja	% telesna okvara	stopnja	% telesne okvare
1. stopnja	100 %	5. stopnja	60 %
2. stopnja	90 %	6. stopnja	50 %
3. stopnja	80 %	7. stopnja	40 %
4. stopnja	70 %	8. stopnja	30 %

Prvi izlet planincev

Po skoraj dveh letih je planinska sekcija IMV v sodelovanju s planinsko sekcijo NOVOLES v soboto, 23. maja 1987, organizirala enodnevni izlet na Kriško goro.

Izleta se je udeležilo 22 planincev, žal pa le 7 iz IMV. Da bi čim boljše izkoristili prevoz, so se z nami peljali tudi planinci LABODA, ki so šli na Golico.

Z avtobusom smo se pripeljali do vasi Goriče, od koder smo pot nadaljevali peš v smeri Goriče – Velika in Mala Poljana – Tolsti vrh – Kriška gora – Pristava, kjer nas je čakal avtobus. Za pot smo porabili 6 do 7 ur. Vzdušje je bilo kljub hladnemu vremenu in utrujenosti precej dobro. Udeleženci so malo postokali zaradi dolžine ture, kar pa je razumljivo, saj je bila za večino to prva tura v letošnjem letu. Upamo, pa da ni bila tudi zadnja.

Nasvidenje na naslednjem izletu!

KURIR

J.

Koliko otrok jeseni v vrtec

Komisija za sprejem otrok v VVO ima vsako leto težje delo. Že vnaprej se ve, da bo veliko otrok odklonjenih zaradi pomanjkanja mest v vrtcih. Razpoložljiva mesta že več let zaostajajo za potrebami v občini. Po podatkih Skupne službe SIS otroškega varstva Slovenije je zajetje otrok v vrtec v Sloveniji 49 %, v občini Novo mesto je zajetih 43,6 %, kar pomeni, da še ne dosegamo republiškega povprečja. Potrebe po varstvu so še velike, saj je bilo v letu 1987 v vrtec vpisanih 766 prošelj, za takojšen sprejem in 80 evidenčnih prošelj za kasnejši sprejem. Izven Novega mesta pa vrteci še niso izvršili sprejema, ki zajema 870 prošelj. Za izvajanje dnevnega varstva v občini Novo mesto bo deloval 101 oddelek VVO in 14 družinskih varstev. Zaradi majhnih kapacitet vrtec v Mirni peči in Šentjerneju so jim delno pomagali reševati varstvo otrok z vožnjo v Novo mesto.

Najhujša situacija je v Novem mestu na Drski, saj je bilo na novo sprejetih le nekaj dojenčkov, vse ostale skupine pa so bile že zapolnjene. Nanovo je bilo prošelj za Drsko 140, za premostitev otrok iz drugih vrtec na Drsko je bilo 40 prošelj, razpoložljivih mest pa le 54!

Letošnja komisija je od sprejetih 766 prošelj ugodno rešila le 445, na žalost pa je 321 otrok in 80 evidenčnih otrok ostalo brez varstva. Najbolj so bili prizadeti starši dojenčkov, saj jih je bilo 127 odklonjenih. Verjetno pa bo najbolj zanimivo pogledati, kako so bile reševane prošnje delavcev iz IMV-ja. Iz tabele je razvidno po letnikih otrok, koliko je bilo prošelj, koliko je bilo sprejetih in koliko zavrženih otrok.

Iz tabele je razvidno, če bi preračunali v %, da je dobrih 55 % sprejetih otrok in 45 % odklonjenih.

Ob tej priliki bi radi mlade starše obvestili, da pred vsakim sprejemom v VVO dobi socialna služba število prosilcev iz naše delovne organizacije, katere tudi anketiramo. Na ta način zremo vse potrebno o prosilčevi družini in problematiki. Ti podatki so nam potrebni za predstavitev družine in otroka na komisiji. Zato bi bilo prav da se vsak, ki je zainteresiran za varstvo otroka, zgleda v socialni službi.

Za Šentjerneju je bilo 13 prošelj naših delavcev za sprejem, od katerih sta le dve pozitivno rešeni. Za Stražo je bilo od dveh prošelj ugodno le eni.

Iz zgoraj navedenega se vidi, da je varstvo otrok v občini Novo mesto zares pereče. Predstavnikom naše delovne organizacije je bilo na komisiji še bolj otežkočeno delo z ozirom na to, da smo imeli veliko več prosilcev kot ostale delovne organizacije, da pa nismo imeli niti eno kadrovske mesto kot n. pr. KRKA, LABOD itd.

Ob tako velikem številu odklonjenih otrok je nesmiselno še kaj pisati. Prav bi bilo, da si vodilni v naši delovni organizaciji, sedaj ko so seznanjeni s problemom otroškega varstva, najdejo čas in ga poskušajo reševati, saj ni nič manj pomemben

kot ostali problemi.

Starši, ki imajo rešen problem otroškega varstva, so na delu bolj stalni, sproščeni in uspešni kot tisti, ki iz dneva v dan ne vedo, kdo jim bo pazil otroka

oz., ki puščajo otroka vsakodnevno par ur brez varstva.

Novo mesto, 3. 6. 1987

KURIR

B. V.

letnik	število prošelj	število sprejetih	število odklonjenih
1981	2	2	—
1982	4	2	2
1983	12	7	5
1984	16	10	6
1985	30	18	12
1986	36	16	20
1987	1	1	—
Skupaj	101	56	45

Pogovor v tišini

Delavci socialne službe vsakodnevno srečujemo in se pogovarjamo z ljudmi, ki imajo razne težave. Zadnjič smo imeli še posebej zanimiv pogovor — pogovor v tišini. Pogovarjali smo se z Janezom Šerceljem in Antonom Grandličem, ki od rojstva ne slišita in ne govorita. Pri sporazumevanju nam je pomagala Slavica Stanešič, ki nas je tudi spodbudila k temu, da predstavimo življenje ljudi, ki imajo tovrstne težave.

Janez Šercelj

Janez Šercelj je povedal, kajpak na poseben način, da je star 24 let in da je doma iz Dolenjskih Toplic. Po poklicu je RV orodjar in zaposlen v tovarni avtomobilov. Poklicno šolo je obiskoval v Ljubljani in v zavodu za slušno prizadete, kjer je bil polnih 8 let. V IMV je prišel 1979. leta kot vajenec.

Anton Grandlič je star 19 let, doma je blizu Trebnjega iz vasi

Anton Grandlič

Dolnja Dobrava. Anton je bil tudi v Ljubljani, vendar le dve leti. Osnovno šolo je končal 1983. leta, ker pa ni imel možnosti šolanja, se je še isto leto zaposlil v TOZD Tovarni avtomobilov. Dela kot NK delavec v proizvodnji V.

Janez in Tone sta s svojim poklicem in delom zadovoljna. S sodelavci se dobro razumeta, vendar imata malo stikov z ostalimi delavci, ponavadi le glede dela. Težko navezujeta stike ravno zaradi posebnosti govora. Tudi sodelavci ju dobro sprejemajo, pohvalijo jih kot dobra delavca in tovariša, prav tako tudi njuni predpostavljeni. Zanimiva in hvalevredna je izjava predpostavljenega, ki je povedal: »Če bi bili vsi delavci, ki jih imam, tako pridni in vestni kot Tone, bi bil jaz lahko popolnoma brez skrbi.«

Slavica ju je vprašala, kako preživljata popoldneve in svoj prosti čas. Janez ima starejšega

brata, ki je tudi gluhonem, in svoj krog prijateljev, s katerimi se največkrat družijo. Hodijo na bazen, občasno v lokale.

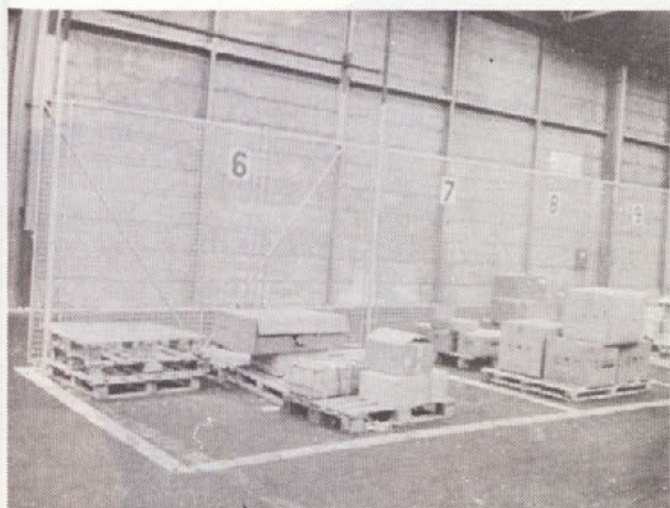
Tone pa prostega časa skorajda nima. Doma imajo manjšo kmetijo, na kateri je veliko dela. Vse svoje prihranke vlaga v nakup kmetijskih strojev in za ostale potrebe. Ima še brata in dve sestri, ki mu pri delu pomagajo. Med pogovorom o dopustih smo ugotovili, da ta dva mlada fanta ne hodita na počitnice. Janez predvsem vidi oviro v tem, ker nima avta in voznškega izpita, Tone pa ima veliko dela doma in bi ga domači težko pogrešali. Kljub temu smo jima predlagali, da se le odločita za krajši oddih v našem novem kampu.

V svojem okolju nimata večjih težav. Tudi v trgovinah se ponavadi dobro znajdetata. Če kaj želita, pokažeta ali opišeta z roko in dobita. Časopisa ponavadi ne bereta; občasno le revije. Oba sta večlanjena v medobčinsko društvo slušno prizadetih, vendar na sestanke ne hodita redno, ker sta precej oddaljena iz Novega mesta.

Sodelavci Janeza in Toneta, vzemite si malo časa in pokažite malo dobre volje ter prisluhnite tudi njihovim željam in potrebam. Pristrčen nasmeh in pozdrav jima veliko pomeni. Gluhonemi ljudje niso nekaj posebnega, temveč del nas in našega okolja, vsakdanjika. Živimo v času, ko je hrup vsakdanja stvar, zato nikdar ne vemo, kdaj se bomo tudi sami pogovarjali v tišini.

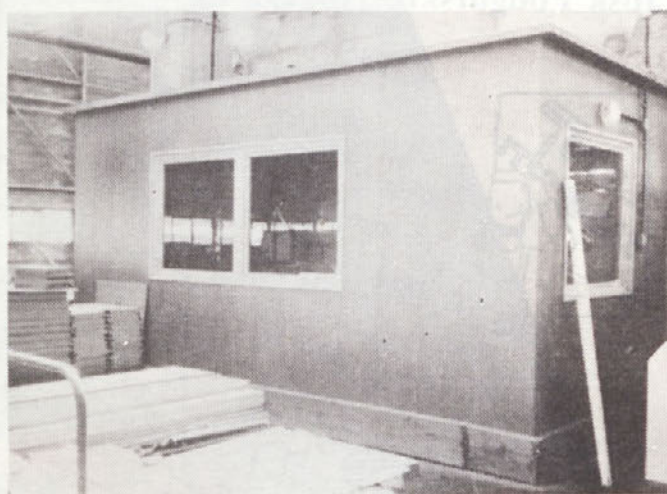
KURIR

V. B. in A. S.

Učimo se reda

Da poslovanje z materialom ni najboljšo, opažamo na vsakem koraku. Le malo pa je takih, ki hočejo to stanje izboljšati. Na prevzemu v TA se zavedajo, da le urejeni prostori in označena odlagalna mesta omogočajo tudi kvalitetnejše opravljeno delo. Takole je videti urejen prevzemni prostor znotraj tovarne. Obljublajo, da tudi zunaj tovarne v kratkem ne bo nič slabše.

Pisarna

Takole, prijetno, so si uredili svoj kotiček delavci v montaži prikolic v Novem mestu. Kdor zna, pač zna. Morda bi take lične doma narejene pisarne lahko zamenjale razne neugledne »koč-murje«, razsejane po proizvodnjah in skladiščih. Če ni medtoz-dovska ograja za to prevelika ovira.

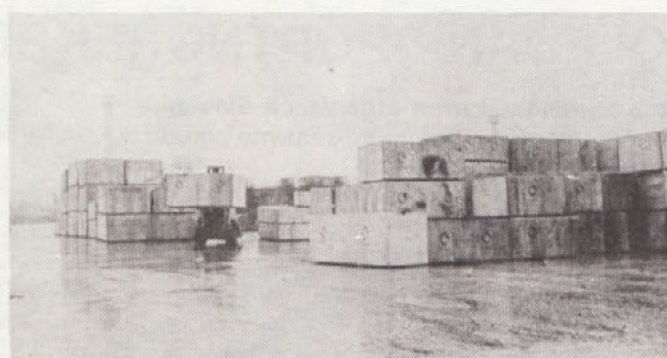
R-5 GTL-L

Najbrž se spominjate fotografije R-5 AVTO ŠOLA z beograjskega salona. Vozilo s fotografije danes srečujemo na novomeških ulicah, na njem pa se urijo bodoči vozniki. Vsi po vrsti ga hvalijo. Upamo, da bodo novomeškemu AMD sledila tudi druga društva.

Izžrebali smo...

Prvo nagradno križanko, objavljeno v Kurirju, so pravilno rešili in bili izžrebani: Mariola Radojčin, PFS; Stanka Tisov, PFS; Gordana Vukmanovič, proizvodna konstrukcija.

Prosimo vas, da knjižno nagrado prevzamete v uredništvu Kurirja.

Kaj z zaboji

Velike lesene zaboje, v katerih prejemamo material iz Francije, drago plačujemo v ceni sestavnih delov. Doslej smo jih večinoma uničevali oziroma prodajali. S povečanjem potreb po embalaži za izvozne elemente pa bomo morali tudi ta les porabiti koristneje. Tehnologi embalaranja in obrat SUHOR vse več odpadnega lesa izkoristijo in ponovno uporabijo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega sina in brata Milana Češka se iskreno zahvaljujemo njegovim sodelavcem in ostalim članom kolektiva IMV, ki ste ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti, posuli grob s cvetjem, nam svojcem pa izrekli sožalje.

Hvala tov. Plankarju za poslovilne besede ob preranem grobu. Hvala vsem, ki ga boste ohranili v lepem spominu.

Družina Češek

Streljanje

Na občinskem prvenstvu za zlato puščico so strelci strelske družine IMV iz Brezic znova dosegli lep uspeh. Robert Zidarič, ki od januarja strelja z novo puško znamke Anschütz, je z rezultatom dokazal, da se razvija v pravega mojstra in da je ob marljivem delu pred njim še lepa prihodnost.

Rezultati:

- Robert Zidarič (IMV) 544,
- Jože Škofljanc (Lesar) 522,
- Bojan Sotler (IMV) 521,
- Janez Kranjc (IMV) 512,
- Ernest Sečen (IMV) 509 itd.

POZOR! Jošk Podgurski – tokrat brez teksta

Ne, nikar ne mislite, da je Jošku res zmanjkalo teksta! Kje pa! Vendar tokrat ponujamo možnost, da ga napišete vi. Poglejte si karikaturu in k njej napišite čimbolj duhovit dialog, ki ga pošljite takoj v UREDNIŠTVO!
Izbrali in nagradili bomo tri najbolj duhovite dialoge!

Jošk Podgurski

Miha: Kako lepo je, da se včasih po delu takole sestanemo v zidnici.

Jošk: Res je fajn! Prav lepo je, Štef, od tebe, da si nas tako povabu! Sej stroškov, zgleda, nisi imel s tem kaj dost?

Štef: Kako to misliš?

Jošk: Vidim, da je imv pokrovitelj tega našga srečanja.

Štef: Ja, kaku si pa prišel do tega zaključka?

Jošk: Enostavno. Ves pribor in posoda je z znakom imvejaja!

KOLENDAR ŠPORTNOREKREATIVNIH PRIREDITEV

Zveza telesnokulturnih organizacij Slovenije

Odbor za množične športnorekreativne prireditve, Ljubljana, Celovška 25, tel. 061 315-170

JUNIJ

5. 6.	Tek	Maribor	Nočni tek v Košakah	06,2,4	KS Košaki
5.-7. 6.	Tenis	Ptuj	Odprto prvenstvo veterani – 35-45 let	–	TK Ptuj
6. 6.	Kajak	Šobec	Šobec-Otoče I-III	8	062 29-722 (Polenšak)
6. 6.	Kolesarjenje	Žiri	Kronometer Alpina	10 (SPRV)	KS Alpina
7. 6.	Tek	Tacen	Tek okoli Šmarne gore	6, 12	KS E. Kardelj
7. 6.	Plavanje	Ravne na Koroškem	Plavanje koroških grč	0,5 (KG)	ZTKO Ravne
7. 6.	Kolesarjenje	Litija	Vzpon na GEOSS	16	KS Litija
7. 6.	Pohod	Solčava	Pohod v Matkov kot	–	PD Solčava
7. 6.	Pohod	Kokrica	Pohod na Poljano	–	ŠD Kokrica
7. 6.	Kolesarjenje	Celje	Celjski maraton	80	KK Merx
7. 6.	Kolesarjenje	Ivančna Gorica	Maraton II. grupe odredov	80	KD Ivančna Gorica
12.-14. 6.	Tenis	Celje	Odprto prvenstvo – veterani nad 45 let	–	TK Celje
13. 6.	Tek	Šentvid pri Stični	Pokal kulturnega tedna	10,21	061 785-103 (Rovanšek)
13. 6.	Kajak	Radeče	Radeče – Krško I-II	38	068 71-045
13.-14. 6.	Jadranje	Piran	Piranski trikotnik	20 Nm	061 327-451 (Trontelj)
13. 6.	Kolesarjenje	Škofja Loka	Kolesarska dirka na Soriško planino	40	KK J. Peternejl
14. 6.	Pohod	Škofja Loka	Pohod kaveljcev in korenin	– (K-K)	064 24-322 (Šink)
14. 6.	Kolesarjenje	Ljubljana	Dakijev maraton	120 (K-K)	TVD Partizan Vič
14. 6.	Kolesarjenje	Mengeš	Kolesarski trim	90	KD Mengeš
14. 6.	Pohod	Idrija	Peti pohod na Špičasti vrh	–	PD Idrija
14. 6.	Tek	Mislinja	Gozdni tek	20	TVD Partizan
14. 6.	Pohod	Ljubljana	17. planinski tabor PD Ljubljana	–	061 321-043 (Kosi)
20. 6.	Tek	Črnuče	Tek po Črnučah in Rašici	12	TVD Partizan Črnuče
21. 6.	Pohod	Maribor	Pohod na Duh	– (K-K)	062 26-151 (Kocbek)
21. 6.	Kolesarjenje	Kranj	Pokal Kavka	30	KD J. Stucin
21. 6.	Kolesarjenje	Maribor	Maraton TAM	60	KS Tam
21. 6.	Triatlon	Vrba (A)	Vrbski triatlon	1,5-40-10	Organizacijski odbor
20. 6.	Tek	Bohinj	Tek po Bohinju	10,21 (K-K)	064 76-370 (TD)
20.-21. 6.	Jadranje	Milje	Regata prijateljstva	22 Nm	066 73-881 (Macuh)
20. 6.	Tek	Tolmin	Tek Kobariid Tolmin (trojke)	6,17	ZTKO Tolmin
26.-28. 6.	Tenis	–	Republiško prvenstvo veterani nad 45 let	–	TZS 061 327-380 (Horvat)
27.-28. 6.	Jadranje	Bohinj	Jadranje – male jadrnice	8 Nm	061 237-461 (Trontelj)
27. 6.	Tek	Mirna peč	Mirnopeški tek (Slov. prv. 21 km)	10,21 (K-K)	SD Mirna peč
28. 6.	Pohod	Titovo Velenje	Pohod na Jelovico	–	ZTKO Velenje
28. 6.	Kolesarjenje	Hrastje	Štucinov kronometer	10 (SPRV)	KK J. Stucin

IMV KURIR izdaja delovna organizacija Industrija motornih vozil Novo mesto. Izhaja štirinajstredno v 7000 izvodih. Glavni urednik: Jasna Šinkovec. Odgovorni urednik: Vojko Grobovšek. Tehnični urednik: Mira Žonta. Člani uredniškega odbora: Jovo Bogovac, Aleš Fink, Danica Ivanušič, Branka Kržič, Barbara Kranjc, Vida Mamilovič – predsednica, Bojan Mikec, Jože Muhič, Boris Padovan, Ernest Sečen, Bojan Tomšič, Janaz Zupančič. Izdajateljski svet: Vida Rifelj, Vinko Škof, Spasenka Lazaov, Jasna Šinkovec, Miloš Jakopec, Franci Novosel. Uredniki rubrik: Spasenka Lazarov, Pepelnak Štefan. Lektor: Ivan Zoran. Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška c. 20. Grafična priprava in tisk: TISKARNA NOVO MESTO.